

**МИРГОРОДСЬКА МІСЬКА РАДА
ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

(сімдесят п'ята сесія восьмого скликання)

Р І Ш Е Н Н Я

від 11 червня 2026 року

№ 148

Про присвоєння звання
"Почесний громадянин
Миргородської міської
територіальної громади"
(помертньо)

Відповідно до ст. 26, 59 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", рішення 24 сесії міської ради 8 скликання від 06.10.2022 р. № 218 "Про затвердження Положення про почесні відзнаки Миргородської міської ради та її виконавчого комітету", з метою відзначення жителів Миргородської міської територіальної громади, які проявили мужність, героїзм, незламність духу у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, віддали життя за Україну, міська рада

в и р і ш и л а :

1. Присвоїти звання "Почесний громадянин Миргородської міської територіальної громади" (помертньо) громадянам згідно з додатком.
2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань освіти, культури, туризму, молоді і спорту, впровадження цифрових технологій, регламенту, депутатської етики та діяльності депутатів (Фененко В.В.).

Міський голова

Сергій СОЛОМАХА

Список
загиблих жителів Миргородської міської територіальної громади, яким присвоюється
звання «Почесний громадянин Миргородської міської територіальної громади»
(помертно)

№ п/п	П.І.Б, біографічні відомості
1.	<p>Кісіль Євген Петрович народився 11 лютого 1979 року в селі Вирішальне Лохвицького району. З 1985 по 1994 рік навчався у Вирішальницькій загальноосвітній школі. Після закінчення школи обрав спеціальність техніка-механіка та вступив до Хорольського агропромислового коледжу.</p> <p>Свій трудовий шлях розпочав у Дослідному господарстві «Вирішальне». У 2001 році переїхав до Миргорода, де понад десятиліття працював у райавтодорі. Згодом продовжив роботу в ПАТ «Армапром».</p> <p>У червні 2022 року добровільно став на захист держави. Служив у складі 831-ї бригади Повітряних Сил, а згодом – у 71-й окремій єгерській бригаді Десантно-штурмових військ.</p> <p>Життя Євгена Петровича, старший солдат, заступник командира 7 розвідувальної групи спеціального призначення обірвалося 18 лютого 2025 року під час виконання бойового завдання на Донеччині.</p> <p>Похований на алеї Слави у місті Миргород.</p>
2.	<p>Муравий Ігор Олексійович народився 8 лютого 1988 року в селі Зубівка. Закінчив 9 класів Зубівської середньої школи. Після закінчення школи розпочав трудовий шлях у тракторній бригаді в селі Білики.</p> <p>У березні 2022 року, з початком повномасштабного вторгнення, Ігор Олексійович став до лав Збройних Сил України. Він обрав професію бойово медика у складі 71-ї окремої єгерської бригади Десантно-штурмових військ. Був відзначений державною нагородою “За оборону України”.</p> <p>16 вересня 2023 року під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Вербове Запорізької області зв'язок із воїном обірвався.</p> <p>Похований на кладовищі у селі Зубівка.</p>
3.	<p>Воловіченко Олександр Юрійович народився 1 червня 1995 року.</p> <p>Навчався у Дібрівській загальноосвітній школі. Для подальшої освіти обрав Український державний університет залізничного транспорту, де здобув спеціальність інженера-механіка.</p> <p>З 2018 року працював у структурі АТ «Укрзалізниця» на посаді стюарта.</p> <p>23 квітня 2024 року був мобілізований до лав Збройних Сил України.</p> <p>Старший розвідник-радіотелеграфіст 2 розвідувального відділення 2 розвідувального взводу 1 розвідувальної роти розвідувального батальйону 100-ї окремої механізованої бригади, солдат Воловіченко Олександр Юрійович загинув 7 серпня 2024 року на Донецькому напрямку, виконуючи бойове завдання. Більше року вважався зниклим безвісти.</p> <p>Похований на кладовищі у селі Дібрівка.</p>

4.	<p>Мадзiк Iгор Анатолiйович народився 7 грудня 1994 року в мiстi Миргородi. Навчався у Миргородськiй загальноосвiтнiй школi № 6 iменi Тараса Григоровича Шевченка.</p> <p>Пiсля закинчення школи вступив до Миргородського професiйно-технiчного училища № 44, де здобув фах електрика. Згодом продовжив навчання у Полтавському унiверситетi економiки i торгiвлi.</p> <p>У 2018 році був призваний на строкову вiйськову службу у мiстi Житомир. Пiсля завершення служби повернувся до Миргорода.</p> <p>22 червня 2023 року був мобiлiзований до лав Збройних Сил України. Служив у мобiльно-вогневiй групi, а згодом — у складi 47-ї окремої механiзованої бригади «Магура».</p> <p>Виконував бойовi завдання на одному з найважчих напрямкiв Донеччини.</p> <p>2 квітня 2024 року пiд час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Бердичi Донецької облaстi старший солдат Мадзiк Iгор Анатолiйович загинув.</p> <p>Похований на алеї Слави у мiстi Миргород.</p>
5.	<p>Чепiльченко Анатолiй Анатолiйович народився 26 липня 1972 року в мiстi Миргородi. Навчався у Миргородськiй загальноосвiтнiй школi № 4. Пiсля закинчення школи продовжив навчання у Миргородському професiйно-технiчному училищi № 44, де здобув фах електрика.</p> <p>Проходив вiйськову службу та виконував бойовi завдання на Донеччинi.</p> <p>12 травня 2026 року вiд раптової хвороби помер командир вiддiлення 12-ї окремої бригади пiдтримки Сухопутних вiйськ Збройних Сил України, штаб-сержант Чепiльченко Анатолiй Анатолiйович.</p> <p>Похований на алеї Слави у мiстi Миргород.</p>

Секретар мiської ради

Олександр ГУРЖIЙ